

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi M. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. I ACz [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 czerwca 2021 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

M. T. (dalej: skarżąca) złożyła 24 marca 2021 r. osobiście za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w [...] pismo, w treści którego m.in. wniosła o stwierdzenie rażącej przewlekłości i bezczynności w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] o sygn. akt I ACz [...].

Dnia 22 lutego 2021 r. Sąd Apelacyjny w [...] wydał postanowienie o odrzuceniu zażalenia na zarządzenie o zwrocie pozwu (zob. k. 76-78 akt sprawy I ACz [...]). Skarżąca została pouczone, że wydane postanowienie nie podlega zaskarżeniu (zob. k. 79-80 akt sprawy I ACz [...]).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na mocy art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75; dalej:

ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skargę należy wnieść w toku postępowania w sprawie. Ze wskazanego przepisu *a contrario* wynika, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, które już się zakończyło. Postępowanie toczące się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt I ACz [...] zostało prawomocnie zakończone przed złożeniem skargi przez skarżącą. Samo subiektywne przekonanie skarżącej, że podniesione przez nią w trakcie postępowania zarzuty nie zostały prawidłowo rozpoznane przez sąd, nie może być uznane za podstawę do przyjęcia tezy, iż postępowanie to nie zostało zakończone i toczy się nadal. Wniesienie skargi poza tokiem postępowania, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, skutkuje jej odrzuceniem.

Jak zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 marca 2019 r., I NSP 51/18, skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku.

Z tych samych względów brak jest również podstaw do rozpoznania wniosku skarżącej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi na przewlekłość tego postępowania.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji postanowienia.

